

بررسی تاثیرات عامل معماری شناسی بر توسعه فضای سبز شهرها (نمونه موردی کلانشهر تبریز)

آذین تجلیل^{۱*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ناپیوسته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز - تبریز، هفده شهریور قدیم، خیابان برق لامع، کوچه زنبق، پلاک ۲۷

خلاصه

بسیاری از ما در شهرها زندگی می‌کنیم، ولی هنگامی که با کمی دقت به اطراف خود نگاه می‌کنیم، در می‌یابیم شهرها تبدیل به موزه‌هایی شده‌اند که نازیبایی‌ها را به نمایش گذاشته‌اند. فضای سبز از طرفی روح انسان ماشینی زده شهری را با طبیعت آشتی داده، ایمنی روانی برقرار کرده و از طرف دیگر در بسیاری از موارد مهمترین عامل کاهش بار آلودگی‌های زیست محیطی به شمار می‌رود. شواهد حاکی است که جهان را یک بحران زیست محیطی تهدید می‌کند. تغییر آب و هوا، از دست رفتن تنوع زیستی و تخریب لایه ازن همه ناشی از فعالیت‌های صنعتی ما در دو قرن اخیر است. کوشش‌های جهانی بر روی ایجاد محیط طبیعی و حفظ محیط زیست در اکوسیستم‌های بزرگ متمرکز شده که شهرها نیز یکی از این اکوسیستم‌های بزرگ هستند و باید به سمت ایجاد توسعه پایدار شهری سوق داده شوند. توجه به فضای سبز به طور عام به عنوان ریه‌های تنفسی یک شهر تعریفی اغراق‌آمیز از کارکردهای آن نیست. از آنجا که اهمیت فضای سبز شهری در حیات شهر و پایداری آن و تأثیرات فیزیکی و طبیعی و اجتماعی آن در سیستم شهری انکارناپذیر است. فضای سبز شهری به عنوان کارکردی زیست محیطی از فضای شهر با هدف افزایش کیفیت زندگی زیستی و تعادل بخشی متابولیسم پیکره‌ی نظام شهری ارزیابی و طراحی می‌شود، که به طور کلی مدیریت فضای سبز شهری به عنوان بخشی از مدیریت شهری مسئولیت‌کلیه‌ی مراحل طراحی، کاشت، حفظ و نگهداری و توسعه‌ی فضای سبز را برعهده دارد. در این مقاله سعی شده است در ابتدا فضای سبز شهری و فضای سبز شهری کلانشهر تبریز مورد مطالعه قرار گیرد.

کلمات کلیدی: پارک، فضای سبز، فضای سبز شهری، فضای سبز تبریز